

[Rahbæk Møller]

les flertal for her i tinget, og på det grundlag er det umuligt at vurdere, om det foreliggende forslag er en fornuftig foranstaltning i en given sammenhæng.

Socialistisk folkeparti kan derfor ikke støtte forslaget om negativ indkomstskat. Imidlertid vil vi ikke afvise, at det kunne indgå som en fornuftig foranstaltning i en samlet indsats til udbedring af landbrugets problemer. Vi skal derfor undlade at stemme.

Glistrup (FP):

På linje med alle andre socialistudtalelser havde også socialistisk folkepartis ordfører her sine ben solidt plantet i fortiden. Den frase om, at landmanden lever fattig og dør rig, har den socialistpolitik, der har været ført i Danmark i hvert tilfælde de sidste 7 år, for længst fået undergrævet. Landmanden både lever og dør fattig, hvis han overhovedet dør som landmand – efterhånden er der flere og flere landmænd, der faktisk bliver smidt ud af erhvervet og dør som socialbistandsmodtagere. Det er det, vi har fået ud af den højrentepolitik, som har været resultatet af de meget store underskud på finanslovene, som vi har oplevet her igennem de sidste år, og som jo næste år slår alle rekorder, bl.a. ved, at socialistisk folkeparti nu har stemt for en finanslov med et underskud på 82 mia kr. Der er ikke nogen som helst chance for, at det vil være typisk for landmænd mere, at de kan gå hen og dø rige. Så skal vi i hvert tilfælde få et fuldstændigt systemskifte her i landet.

Selv om socialistisk folkeparti altså analyserer situationen forkert, må man jo selvstændigt overveje, hvordan man skal stemme i forbindelse med det forslag, der nu skal til endelig afgørelse her om lidt. Der kan ikke være nogen som helst tvivl om, at vi, der vil bære forslaget igennem og stemmer ja her om et øjeblik, ud fra en skattek teknisk betragtning må gøre det beskæmmede og med dybt bøjede hoveder. Sjældent har man ud fra en skattelovgivningsbetragtning set noget sådant juks og makværk som det, der her er tale om – og vi har set meget igennem de 43 år, hvor dansk skattelovgivning successivt er blevet ødelagt.

Der er ladeportstore omgåelsesmuligheder, og af de hundreder af millioner kroner, der nu skal udbetales, vil masser gå til folk, der

ikke har noget som helst at gøre med nød-stedte landbrugere. Omvendt vil der være masser af nødstedte landbrugere, der er så nødstedte, at de ikke har kunnet betale deres renter og derfor er udelukkede fra at få noget udbetalt, eller for hvem modregningstru-len vil hænge over hovedet. Med andre ord: set ud fra en skattemæssig betragtning er det ikke bare et dårligt udformet forslag, men det er et forslag, som får helt, helt andre virkninger, end man forudsætter.

Beregningerne, der viser, at det skulle være 560 mill. kr. i år og et mindre beløb næste år, er formentlig aldeles forkerte. Der er næppe nogen tvivl om, at mange, der nu kan tilrettelægge deres forhold – det vil gælde udlandsdanskere og fabrikanter og mange andre – vil se at få købt sig et eller andet lille husmandssted, eller hvad de nu kan få – der er masser af landbrug til salg rundt omkring i landet – så de har det den 31. december 1982, hvorefter de vil kunne få disse 250.000 kr. udbetalt engang i foråret 1983. Det er indholdet af dette forslag rent skattek teknisk, og derfor er det bestemt ikke noget, som folkettinget skal være stolt over.

Når fremskridtspartiet alligevel uden vaken vil stemme ja, når vi skal rejse os om et øjeblik, er det ud fra synspunktet, at når man ikke kan få den, man elsker, må man elske den, man kan få. Fremskridtspartiet har jo, lige så længe vi har været herinde i folketin-get, gjort opmærksom på det meget alvorlige problem, som i højskattesamfundet er forbundet med, at i gode år deltager staten som storebrorskompagnon i overskudsfordeligen, mens i dårlige år er den negative skattepligtige indkomst noget, som man i meget vidt omfang lader folk selv bære. Der er jo snævre rammer for den overførselsret, som ligningslovens § 15 afstikker, og den har forholdsvis ringe betydning med den perspektivløse og landsødelæggende finanspolitik, der føres her i landet, med de høje renter, vi må forudse også i de næste 5 år.

Den eneste rationelle måde at løse problemet på er den, som fremskridtspartiet ved lovforslag nr. L 5 i indeværende samling, om tilbageførsel af underskud, har anbefalet folketin-get. Så var vi fri for alle disse frihåndstegninger og farlige eksperimenter, som det foreliggende forslag er udtryk for. Men det vil folketin-get altså ikke gennemføre, og så må vi altså se at lappe på forholdene.